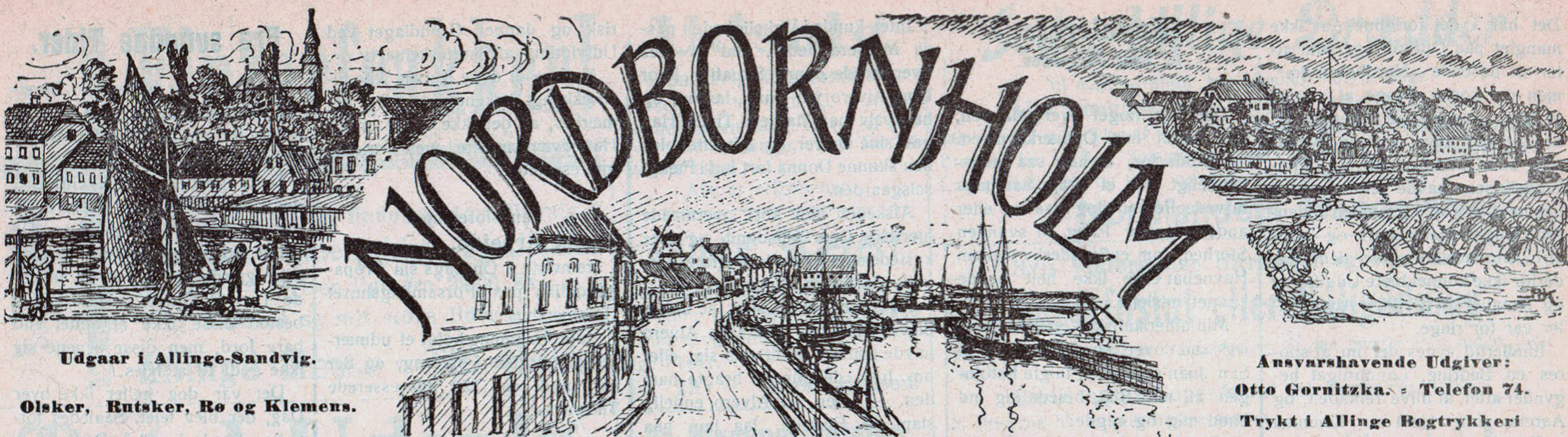

Socialreformen.

Kommunehjælp.

—0—

Man har kaldt Socialreformen: vældig, mægtig, gigantisk o. s. v., og forleden Dag kaldte Dr. Krag den, „det store Underværk!“

Hvorom alting er; de Folk, der skal føre Loven ud i Livet i vore Kommuner, vil ikke foreløbig mangle Stof til Læsning i ledige Stunder.

Socialreformen indeholder adskillige Afsnit, en Mængde Kapitler og et Utat af Paragrafer.

Da Hjælpekasseloven er ophævet ved Socialreformens Ikrafttræden, har det interesseret mig at undersøge, hvad der kan siges at erstatte Hjælpekasseloven, og jeg har fundet, at det nærmest bliver Afsnit V, Kapitel XXII, §§ 292 — 308 i Loven om offentlig Forsorg; men jeg har ganske vist ogsaa fundet, at det er ulige vanskeligere og anderledes resikabelt at skulle modtage Kommunehjælp fremfor den tidligere Hjælpekassehjælp.

Denne Opfattelse vil jeg søge nærmere at begrunde ved i store Træk at omtale Afsnittet: Kommunehjælp.

Det sociale Udvalg er forpligtet til at understøtte en Person, saa længe det skønnes, at denne er ude af Stand til at erhverve det fornødne til sig og sine.

Ligeledes maa Udvalget træde til overfor en forsørget, hvis Forsørgeren ikke opfylder sine Forsørgerpligter i Henhold til Loven.

I Sygdomstilfælde maa der ydes den paagældende Hjælp til Kur og Pleje.

Den, der modtager Invalidere, Aldersrente eller anden offentlig Hjælp uden Retsvirkninger, kan ikke erholde Kommunehjælp. Dog kan $\frac{2}{3}$ af Kommunalbestyrelsens Medlemmer vedtage at yde en Tillægshjælp i Form af Kommunehjælp til særlig vanskeligt stillede Personer.

Det er ikke tilladt at supplere en Mands Arbejdsløn, hvor vedkommende har eller kan anvises Arbejde i normal Arbejdstid og til den paa Egnen gældende Arbejdsløn. — Dog kan Kommunalbestyrelsen yde Hjælp i særlige Transgtillfælde.

Ved Afgørelsen af hvormeget, der kan ydes i Kommunehjælp, skal det paases, at Ydelsen ikke overstiger det Beløb, som kan erholdes i Henhold til Folkeforsikringsloven.

Ogsaa her kan Kommunalbestyrelsen fravige Reglen, hvis mindst $\frac{2}{3}$ af dens Medlemmer stemmer derfor.

I Almindelighed kan der ikke tilstaa Kommunehjælp til Rejser; men kan Ansøgeren godtgøre, at der er sikret ham Arbejde af mere varig Karakter, kan det sociale

Udvalg dog yde paagældende Hjælp; men her maa det ærede Udvalg nøje have undersøgt, om de rette Betingelser for Hjælp er til Stede; thi ellers har Kommunalbestyrelsen Ret til Regres overfor nævnte Udvalgs Medlemmer.

Naa, den ene Ravn hugger ikke Øjet ud paa den anden!

Hvis en Person modtager offentlig Hjælp, og en velgørende Forening eller Institution samtidig yder eller agter at yde vedkommende Hjælp, skal det sociale Udvalg oplyse Foreningen derom og kan, hvis det finder Grund dertil, anmode om at den private Hjælp bliver indstillet. Næstes dette, forelægges Sagen for Amtmanden.

Iøvrigt kan det sociale Udvalg samarbejde med velgørende Foreninger og Institutioner om Uddeling af Hjælp til nødlidende.

Retsvirkninger af Kommunehjælp.

Den Kommunehjælp, som en Person efter sit 18. Aar har modtaget eller paadraget sig, kan af det offentlige fordres erstattet saavel af ham selv som i hans Dødsbo. Dog maa Kravet om Erstatning ikke gennemføres, hvis paagældende derved kommer til at mangle det nødvendige til Livets Ophold.

Naar en Person ikke det sidste halve Aar har modtaget Kommunehjælp, kan Kommunalbestyrelsen, hvis den skønner, han nu kan klare sig selv, eftergive ham Hjælpen paa visse Betingelser.

Har en Person ikke de 3 sidste Aar modtaget Kommunehjælp, skal Kommunalbestyrelsen, naar visse Betingelser opfyldes, eftergive ham Hjælpen.

Hvis en Person ved svingagtig Optræden tilsniger sig Kommunehjælp eller grovlig misbruger saadan Hjælp, bliver den at betragte som Fattighjælp med den Retsvirkning, at han mister Valgret og Valgbarhed til offentlige Forsamlinger og Raad, indtil Skylden er tilbagebetalt eller eventuelt eftergivet.

De anførte Bestemmelser gælder dog kun, saafremt der ikke er rejst strafferetlig Tiltale.

Dersom en Person ved uordentlig Livsførelse, uforsvarlig Økonomi, urimelig Opgivelse af sit Arbejde eller ved at nægte at tage Arbejde (jfr. Arbejdsløshedsloven § 17) selv er Skyld i sin Trang, vil Kommunehjælpen være at betragte som Fattighjælp, men kun saaledes, at han mister Valgret og Valgbarhed til offentlige Forsamlinger eller Raad.

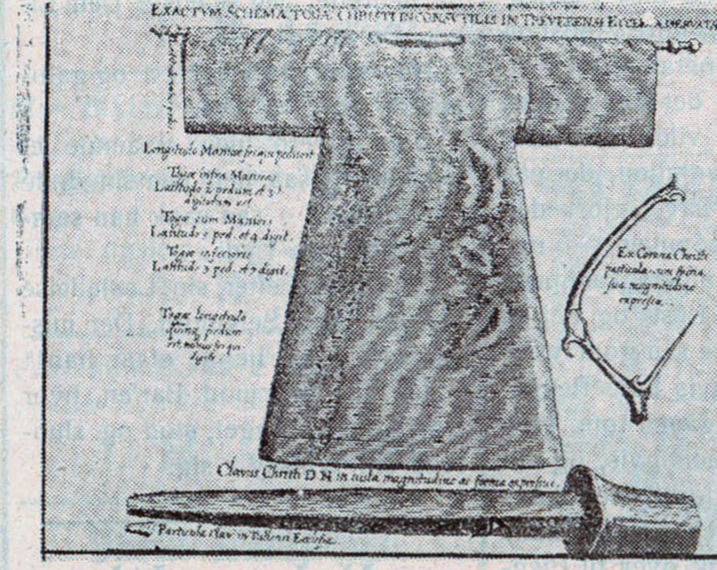
Disse Retsvirkninger ophører, naar Hjælpen er tilbagebetalt, eller der er forløbet 2 Aar, siden Hjælpen modtoges.

Modtager en Person Kommunehjælp til Stadighed eller af en saadan Størrelse, at den faar Karakter af egentlig Forsorg, gaar

Hjælpen over til at blive Fattighjælp, medmindre Kommunalbestyrelsen beslutter, at Hjælpen ikke skal have denne Virkning.

Som man ser af ovenstaaende, er Kommunalbestyrelsen udrustet med næsten diktatorisk Myndighed, naar det gælder Afsnittet: Kommunehjælp.

H. P.

En Drøm.

Af Ejner Falk.

—0—

Midt paa Natten vaagnede jeg. Det var en trykkende Følelse af Angst, der fik mig med et Sæt at rejse mig i Sengen, badet i kold Sved. Hvad var det dog jeg havde drømt? Med stive Øjne sad jeg lidt og stirrede ud i Mørket. Saa huskede jeg lidt efter lidt den skrækelige Drøm, jeg havde haft.

Jeg syntes, jeg var i en fremmed By, hvor jeg kom ind i et mærkeligt skummelt Hus — Forstuen var tom og mørk og der brændte nogle faa Lys i store Kandelabre, som kunde det være i et Gravkapel — og endelig, der stod ogsaa en Ligkiste med Laaget løftet af, som om den ventede paa sit Indhold. Ved Siden af stod en ung Mand — han var i en Slags Uniform med en kort Trøje med blanke Knapper og en Tressekasket paa Hovedet. Han tog til Huen og bad mig med en høflig og indladende Haandbevægelse at tage Plads i den ventende Kiste.

Jeg vilde ikke hen til dette uhyggelige Sted, med jeg kunde ikke lade den være. Der var noget, der uimodstaaelig drog mig hen til Kisten — jeg traadte ned i den, og i det samme bragede Laaget i — ned over mig — og jeg vaagnede med et Skrig. Det var en fæl Drøm — men saa maatte jeg le. „At tænke sig, at man kan blive skræmmet og angst over saadan en tosset Drøm! Er det ikke latterligt? Og jeg lagde mig atter ned i Sengen og prøvede paa at falde i Søvn. Det varede længe. Forvirrede Billeder gled som Skygger forbi mig, nikkende, grinende hylende. Endelig faldt jeg tilsidst i Søvn, men saa kom den igen, den uhyggelige Drøm.

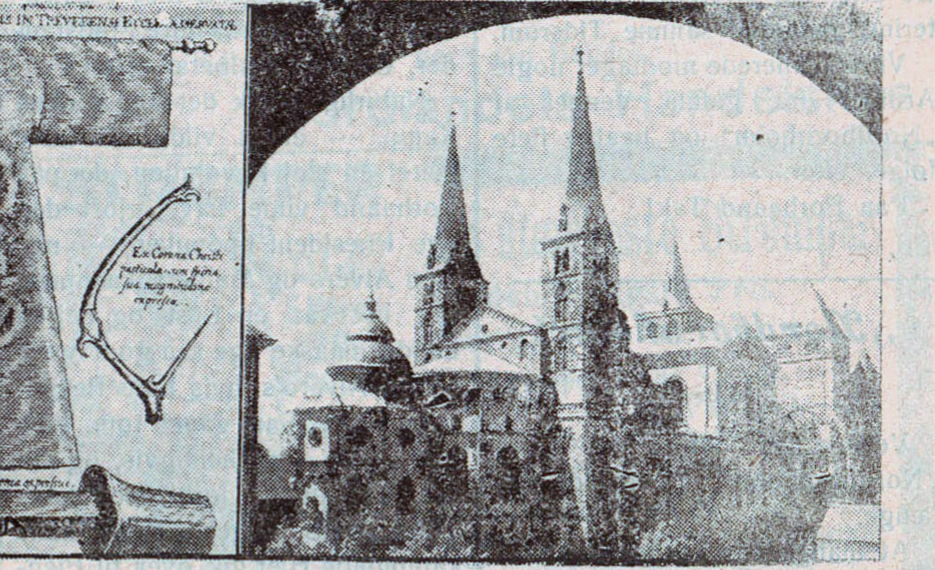
Samme sorte Stue — Kisten — den unge Mand med det høflige Smil — og igen laa jeg i Kisten, hvis Laag smækkede ned over mig med et Dømedagsskrald! Og saa vaagnede jeg igen!

Jeg var helt syg af Nervøsitet — og mens jeg laa og drejede mig i Sengen for at finde Hvile, drømte jeg lysvaagen Drømmen om og om igen — jeg saa helt grangiveligt Huset, Kisten og den unge Mand. Det begyndte at lysne. Da ringede det: et Telegram!

„Kom endelig omgaende. Nødvendig at tale med Dig. Stoler, Du kommer. Tage. Hotel Grand.“

Den katolske Kirke

fejrer i Aar 1900-Aaret for Jesu Død paa Korset — og den hellige Kjørtel, der opbevares i Domkirken i Trier og anses for Verdens kostbareste Relikvi, udstilles atter. Det er den usømmede Kjørtel, som Jesus bar paa Vejen til Golgata, og som Stridsmændene efter Korsfæstelsen kastede Lod om. Den siges at have undergørende Kraft. Ved Fremvisningen 1844 skal flere lamme Pilgrimme være blevet helbredede ved Synet af Relikviet; men den Gang var Troen maaske mere inderlig. I Aar er der endnu ikke sket noget opsigtsvækkende. — Vi bringer et Billede af den gamle undergørende Kjørtel samt af Domkirken i Trier, som opbevarer den og mange andre Kostbarheder.

Telegrammet var fra en By nogle faa Mil borte, og naar Tage telegraferede, maatte det være absolut vigtigt. Han hørte ikke til dem, der gav unyttige Penge ud. Jeg maatte altsaa rejse — og straks — med det samme.

Men saa tænkte jeg paa min Drøm — var det en Advarsel? Var det der, at Døden lurede paa mig? Ja, jeg ved ikke, hvor disse Tanker kom fra, jeg plejer ellers ikke, at være overtroisk, men en Ting var sikker og vis; rejse maatte jeg, og jeg var ængstelig ved det. Latterligt!

Jeg saa paa Uret. Klokken var 5,30 Om en Time gik første Tog. Altsaa kunde jeg med Lethed naa det uden Hastværk. Rask klædte jeg mig paa, men netop, lige som jeg skulde ud af Døren, stoppede jeg op, greben af en sælsom Ængstelse. Sæt, at denne Drøm.

Snik Snak — Du mener Ideen efter en daarlig Nat. Jeg tog afsted, løste Billet og gik ind i en Kupé.

Under hele Rejsen kunde jeg ikke frigøre mig fra en ejendommelig Følelse af Uro, akkurat, som var noget i Anmarch. Men der skete ingenting, ikke det allermindste — ikke det Togsammenstød, jeg halvvejs havde ventet paa. Der hændte ikke noget som helst ubehageligt, og jeg naaede lykkeligt til Byen, hvor jeg skulde træffe Tage.

„Hotel Grand“, sagde jeg og steg ind i en Taxa.

„Direktor Tage Helmer?“ spurgte jeg Hotelportieren, da jeg lykkelig og vel — uden Uheld — var kommet ud af Bilen.

„Tredie Etage — paa vensre Haand — Nr. 105“.

Jeg tog et Par Skridt henimod Trappen.

„Elevatoren til højre“, hørte jeg Portieren sige.

Jeg saa derhen — og mit Blod stivnede formelig, og den kolde Sved sprang frem paa min Pande. Jeg maatte støtte mig til Væggen, saa svimmel følte jeg mig. Thi der stod den unge Mand fra min Drøm — i Elevatorforerdragt, Og akkurat som i Drømmen tog han høfligt til Kasketten og bød mig med den kendte, indbydende Haandbevægelse træde ind i Elevatoren.

„Nej — nej Tak — jeg gaar hellere“ stammede jeg og søgte med en voldsom Kraftanstrengelse at blive Herre over den Svaghed, som havde grebet mig. Langsomt gled Elevatoren forbi

mig, mens jeg kravlede op ad Trappen. Jeg kunde tydeligt se den gennem det udhuggede Jerngitter. Der sad en Dame i den, og Føreren stod med Signalsnoren i Haanden.

Jeg maatte smile ad min barnagtige Ængstelighed, Jeg kunde virkelig godt have sparet mig for alle disse mange Trappetrin, hvis jeg var taget op med den Elevator — i Stedet for som nu at slæbe mig møjsommeligt op ad Trapperne.

Det var helt svært at stavre op, for mine Knæ var helt bløde og uldne i Leddene efter Sindsbevægelsen. Aa — det var dumt af mig, tænkte jeg, ærgelig paa mig selv.

Men pludselig hørte jeg et Skrig, saa et forfærdeligt Brag, og i næste Sekund susede Elevatoren ned forbi med rasende Hast, saa den næppe kunde skelnes. Derpaa fulgte et Brag, saa hele Huset rystede i sin Grundvold og dernede i Forhallen hørtes forvirret Støj af skrigende og raabende Mennesker.

„For Guds Skyld, hvad er der dog hændt?“

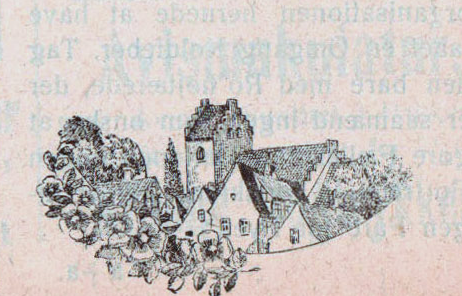
Jo, Kablet var sprængt. Elevatoren laa nede paa Bunden — knust og sprængt. Baade Kvinden og Føreren laa døde dernede!

Jeg lænede mig mod Trappens Gelænder — jeg kunde ikke mæle et Ord eller røre et Lem. Mit Hjerte stod helt stille. Det begyndte at blive mørkt for mit Blik, men saa tog jeg mig sammen med en Kraftanstrengelse.

Og nu først forstod jeg Nattens Drøm dette Mareridt.

Hvad vilde der ikke være sket med mig, dersom jeg ikke i Drømmen havde set denne unge Mand, der inviterede mig til at lægge mig i Kisten? Saa vilde ogsaa jeg have ligget dernede som et Lig!

Ja — dette er Historien om min Drøm, saaledes som jeg har oplevet den — og siden da har jeg ikke mere povet at nære Tvivl om visse Ting, som jeg aldrig før har troet paa.

Det har i det forløbne Aar ikke manglet paa Opfordringer om atter at udsende „Nordbornholm“, men det koster Penge at udgive et Blad i saa mange Eksemplarer, at det kan have virkelig Betydning som Annonceblad, og Landbrugskrisen havde efterhaanden hæmmet al Foretagsomhed indenfor Handel, Haandværk og Industri. Annonceindtægten alene har derfor ikke kunnet bære Udgifterne og Antallet af frivillige Abonnenter var for ringe.

Imidlertid synes der nu at spores en Bedring, Landbruget begynder atter at blive rentabelt, og Aarets gode Høst er kommen godt i Hus. Forhaabentlig gaar det nu fremad mod bedre Levevilkaar, og ud fra den Kendsgerning, at Land og By ikke kan undvære hinanden, fortsætter vi Udgivelsen af „Nordbornholm“ for Oktober Kvartal i Forventning om, at de averterende vil benytte Bladet som Mellemlid mellem Køber og Sælger. Tegn Dem som Abonnent paa Bladet, det er kun 1 Kr., som kan tilstilles os paa Postgiro 14146. Blanketter faas hos Landpostbudet. Beløbet kan De atter faa godtgjort ved Avertering indenfor samme Tidsrum. Vi har allerede modtaget nogle Artikler fra gamle Venner af „Nordbornholm“ og haaber flere følger efter.

Paa Forhaand Tak!

Red.

„Nordbornholm“

—0—

Velkommen igen, du gæve „Nordbornholm“, vi ventede saa længe.

At mange har savnet vort lille Ugeblad, der hver Fredag beskedent og stilfærdigt ankom til vort Hjem, er en Kendsgerning.

For Læserne har det været et Savn. Hvor let læste og overskuelige var ikke „Nordbornholm“'s Annoncer i Forhold til Dagbladene.

Hvem gider vel i vor rastløse Tid læse Avertissementer fra hele Øen, og hvad Nytte har man deraf. Slugt og glemt med det samme. Annoncerne i „Nordbornholm“ angaar os alle og har derfor Interesse for os alle.

De lokale Artikler har ofte haft saadant Indhold og Tilsnit, at de i mange Dage har været Samtaleemne Mand og Mand imellem, og hvem har ikke set Folk løbe i Hælene paa Bladomdeleren for at faa Bladet saa hurtigt som muligt. Ja, der fortælles saagar, at man stod i Kø udenfor Læsestuen i Rønne Biblioteksbygning for at snappe „Nordbornholm“, saasnart den ankom.

For Forretningsfolk har Bladets Udebliven været et Savn.

Det er dog anderledes nemt og billigt at avertere i et Blad fremfor i tre, og hvad Udbytte kan vore stedlige Handlende vel have af, deres Annoncer læses i Poulsker, Pedersker, Bodilsker o.s.fr. Mon det ikke er Læsekredsen paa Nordlandet, det gælder om at ramme?

Vist er det saa!

Lad os derfor alle slutte op om vort eneste hjemlige Blad!

NB. Ved at ihukomme tidligere Artikler her i Bladet fra L. S. og Borgerforeningen synes Fællesorganisationen hernede at have faaet en Omgang Koldfeber. Tag den bare med Ro højtærede, der er saamænd ingen, som ønsker at gøre Fællesorganisationen nogen Fortræd. Vi forsikrer: „Der er ingen Fare for Byen“.

a+a.

Kavalerer.

Af Emil Jørgensen.

—0—

Der var noget over Manden, der bandt min Opmærksomhed. Til Trods for, at han saa umiskendeligt var et Vrag, bar hans lurvede Person dog paa en eller anden Maade Præg af svunden Storhed, som et Stodderliv mellem Havnebar'erne ikke helt havde kunnet udslette.

Min amerikanske Ven med hvem jeg sad over en Drink i en af San Juan's saloons, fulgte Retningen af mit Blik, bøjede sig ind imod mig og sagde:

„Den Mand har en Historie, der ikke er helt kedelig. Vil De høre den?“

Jeg nikkede.

„Don Alvero hedder Staklen der. Han var Præsident her i Nicaragua, da jeg kom hertil for otte Aar siden, og regerede med baade fast og haard Haand. De ved, at Præsidenterne her i Mellemamerika sjældent bliver gamle i Værdigheden — Revolutioner hører her med til de Forlystelser, som Folk kræver — og efter syv Maaneders Regeringstid blev Don Alvero styrtet af sin bitre Modstander, General Malpera.“

Naturligvis gik det ikke af uden Kamp — ellers vilde det have været en sløj Revolution, der paa Forhaand vilde have gjort den nye Præsident upopulær — nej, Don Alvero og Malpera kæmpede saa det var en Lyst, og Sejren kunde maaske lige saa godt være blevet Alvero's, hvis hans Pengekasse ikke var gaaet tom, men det gjorde den uheldigvis, og saa var det ogsaa forbi med hans Tilhængeres Begejstring — hans kampglade Hær gik over til Fjenden med fuld Musik, og kort Tid efter fangede man Don Alvero og fem Trofaste oppe i Bjergene.

Samme Dags Aften sad den styrtede Præsident i en Fangecelle i San Juan's Fængsel. Han har sikkert kunnet høre Festtumlen derude paa Gaderne; i hvert Fald er det sikkert, at en velmenende Fangevogter meddelte ham, at General Malpera allerede havde fældet hans Dødsdom, og at denne skulde eksekveres den følgende Dags Formiddag.

Jeg maa nu gøre en lille Afstikker i min Beretning. — Baade Don Alvero og Malpera var Ungkarle, men de elskede samme unge Kvinde, en Mexicanerinde, der naturligvis var billedskøn og udrustet med alle de Portrin, der gør en Dame tilbedelsesværdig. Brylluppet mellem hende og Don Alvero havde allerede været fastsat, men saa kom Revolutionen, der skød det ud paa ubestemt Tid, og nu — ja, nu var det jo kun latterligt at tænke paa Bryllup, eftersom han, som allerede nævnt, skulde skydes den næste Formiddag.

Der er ingen Tvivl om, at Don Alvero var en Mand med Mandens stærkeste Egenskaber. Det viste han ogsaa den næste Dag, da man førte ham ned i Gaarden, hvor Eksekutions-Peloton'en ventede med Gevær ved Fod.

General Malpera i fuld Gala red frem og tilbage, fulgt af sin Stab, og det har sikkert været at se paa ham, at dette var hans Livs største og skønneste Øjeblik.

„Forhenværende Præsident Alvero!“ raabte han til Manden ved Muren. „Før Dommen sker Fyldest, agter jeg at tilstaa Dem en Gunst. Har De noget Ønske, før De skal dø?“

„Ja! Jeg ønsker at sige Farvel til Senora Inez del Monta!“

„Deres Ønske skal blive opfyldt“

Intet kunde i Virkeligheden passere Malpera bedre, end at Inez overværede denne Situation, hvor Don Alvero var brudt, færdig, og han selv paa Magtens Tinde. Han gav sine Ordre, og lidt efter blev den skønne Donna ført ind i Fængselsgaarden.

Afskeden blev kort, overmaade hjertelig. Den Dødsdomte og Inez kastede sig i hinandens Arme, som vilde de aldrig slippe igen.

Hvordan det er sket, er aldrig blevet opklaret. Om Don Alvero havde Kniven skjult paa sig, eller om Inez del Monta bragte ham den. — Men da Alvero endelig slap sin Elskede, laa hun paa Jorden, og Stenene farvedes røde af hendes Blod.

Man kastede sig over ham.

Malpera sad paa sin Hest, graa i Ansigtet. Længe var han ude af Stand til at tale, men saa kun sin Fjende dybt ind i Øjnene — han saa den vilde Triumf i Don Alvero's Ansigt — han saa ogsaa hvad hans Daad havde kostet ham — og endelig talte han:

„Jeg beundrer Dem. De har handlet som en sand Kavalier. En Mand, som Dem kan jeg ikke lade henrette. Jeg skænker Dem Livet. De er fri!“

Han sporede sin Hest og galoperede bort.

Don Alvero blev staaende et Øjeblik og saa ned paa sin døde Hjertenskær — saa sank han sammen uden en Lyd . . .

... Straks efter sin Løsladelse forsøgte han Selvmord. Det mislykkedes. Der henne staar han!“

Jeg saa hen mod Bar'en, hvor Don Alvero, Vraget, stod og slubrede sin Whisky i sig.

Vel mødt!

Det var med oprigtig Glæde, jeg modtog den lille Meddelelse, at man fra Oktober atter kunde forvente at faa „Nordbornholm“ tilsendt; og vil jeg som saa mange med mig sige: „Vel mødt igen!“

At der fra visse Sider har været ytret Mishag imod, at „Nordbornholm“ igen er vaagnet af Dvale, mener jeg, netop er Tegn paa, at det er et Blad, hvis Indhold er blevet fulgt og læst med Interesse — ogsaa af den mishagstyrende Del.

„Nordbornholm“ var et Blad, som efterlod sig et Savn, da det hørte op med at udkomme; idet det var et Blad, hvis Spalter stod aabne for alle og enhver, der havde noget paa Hjerte. (Efter hvad jeg har bragt i Erfaring, bliver der intet forandret herved).

„Nordbornholm“ er et Blad, som er os til betydelig Lettelse ved Avertering, da det kommer ind i alle Hjem, og man derfor kun behøver at avertere et Sted, ligesom det netop kommer til den Kundekreds og den Befolkning, som man ønsker at faa i Tale.

Derfor siger jeg endnu engang: „Vel mødt igen! Nordbornholm“,

Læser.

Fra Uge til Uge.

—0—

Teknisk Skole

begyndte i Gaar sit Vinterkursus. Der var indtegnet nogenlunde det samme Antal Elever som i Fjor.

Der oprettedes en ny Klasse i Handelsregning.

Til Kursus i Bogføring for Haandværksmestre er der endnu ikke indtegnet det tilstrækkelige Antal, hvilket synes mærkeligt, da Bogføringspligten nu er obligato-

risk og danner Grundlaget ved Udfyldning af Skatteskemaet.

Maaske er dette Kursus ikke tilstrækkeligt bekendtgjort. Det bemærkes, at det ikke alene er for Haandværksmestre, men for alle interesserede.

Landsforeningen

Dansk Arbejde,

fremviste i Onsdags sin Propagandafilm paa Forsamlingshuset Hammershus.

Kapt. Ramming holdt et udmærket agitatorisk Foredrag, og der var mødt ca. 150 interesserede Tilskuere.

Grønland.

Danmarks sidste store Koloni, bliver Aar for Aar mere populær her hjemme, og de smaa Grønlændere ikke mindst.

At de ikke lider Nød, men nyder Livet med stor Appetit, illustrerer dette Billede.

Østbornholmske Dampskibsselsk.

Fra 1. Oktober gaar Selskabet igen over til 2 Gange ugentlig Fart paa København, og da der ikke foreløbig er Udsigt til Sejlads paa Sassnitz, vender Selskabet samtidig tilbage til dets gamle Afgangsdage i mange Aar, nemlig fra Bornholm Tirsdag og Fredag og fra København Onsdag og Søndag. Disse Dage er nemlig bedre for Godset, og ved at Damperen ligger over i København til Søndag Aften, kan der blive Lejlighed til et 2 Dages Ophold for Rejsende fra Bornholm. Endvidere vindes der det, at Damperen kommer til at losse Mandag paa Havnene i Stedet for Søndag.

Selskabet har indført en lille Reform til Fordel for Dækspassagerer; disse kan nu, formedelst en Krone, faa udleveret Madrasser, Skraamadras og et Tæppe, medens Billetprisen 5 Kr. er uforandret.

Køb Deres Frugttræer

og andre Planter i

Hallelyst Planteskole, Allinge.

Tlf. Sandvig 6.

Den fikse og bedste til den mest rimelige Pris faaes i

Allinge Fodtøjsmagasin.

All.-Sandv. Sygekasse.

Skemaer til Brug ved Optagelse i Sygekassen udleveres hos Formanden og Kassereren.

Kontortiden er fremtidig daglig 2—4 samt Lørdag Aften 7—9.

Formanden træffes som Regel til samme Tid.

NB. Kvitteringsbogen skal altid medbringes ved alle Henvendelser til Sygekassen, Lægen og Apoteket.

Bestyrelser.

Frugttræer

ønskes byttet med en god Kø.

Hallelyst, Allinge.

Fra svundne Tider.

—0—

Der er noget malende i Beretningerne om de danske Bondehjemms Indretning for et Par Hundrede Aar siden.

Dette gælder f. Eks. Gulvene, der i bedste Tilfælde i ældre Tider bestod af stampet Ler. De aabne Ildsteder og skrøbelige Lerovne gjorde det farligt at anvende Træ til Gulve, og undertiden bestod disse ikke af andet end bare Jord, men disse egnede sig ikke godt til at fejles.

Det var dog heller ikke hver Dag, der blev fejlet. Saaledes fortæller Troels Lund i „Dagligt Liv i Norden“ om et Sted, hvor dette Arbejde sjældent foretoges, saa at Gulvet desaarsag højnede op, saa Døren kom til at slæbe paa og omsider næppe lod sig hverken aabne eller lukke.

Et andet Sted blev der hos en Familie et stort Hul i Stuegulvet lige inden for Døren. Saa sagde Konen til Manden:

„Det er da ogsaa usselt, Jens, at Du ikke kan faa det Hul fyldt. Man gaar jo og brækker Benene i det.“

Men saa tog Manden en Greb, gik ud i Faarestien og hentede et Par store Skiver af den sammentraadte Faaregødning, og med Ordene: „Nu skal Du ikke komme til at brække Benene i det Hul, Hanne“, fyldte han saa Hullet, og saa var det i Stand.

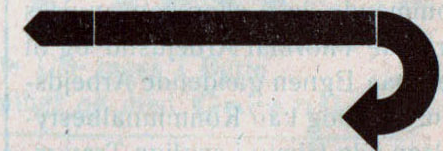
I Duelund, fortælles der, havde de deres Ærder inde i selve Stuen. Der gik de og snadrede, og Folkene havde lavet et rundt Hul midt i Lergulvet, hvor de hældte Vand i. Der gik saa Ænderne og havde deres Fornøjelse. Ved alskens Væde kunde Lergulvene saaledes holdes i en efter Behag læsket Tilstand, midtvejs mellem Stenhaardhed og Ælte.

Særdeles oplysende er følgende:

En Mand i Gjellerup var stolt over, hvor ren hans Kone holdt deres Stue.

Da han en Aften, det var mørkt, kom hjem, mærkede han noget om sine Ben, saa han daarligt kunde gaa. Han troede, det var noget Spøgeri, eller „Ondt“, som de dengang kaldte det, der drev stt Spil med ham. Og han vidste gennem andre, at naar saadan noget var efter En, og man kom ind til Lyset, blev man syg. Han raabte da til Konen, at hun skulde slukke Lyset, for der var „Ondt“ efter ham. Hun gjorde dette, og han kom i Seng. Men fjorten Dage efter, da hans Kone „mogede“ i Stuen, kom det op, hvad der havde været efter ham, for hun fandt en Haresnare (Snare af Messingtraad til at fange Harer i) der var traadt ned i Gulvets Snavs. Den var det.

Er det vel at undres over, at Dødeligheden i gamle Dage, især blandt Børn, var saa stor under saadanne uhygiejniske Forhold.

Regninger,
Meddelelser,
Konvolutter,
Brevpapir,
Kvitteringer,

og iøvrigt alle Tryksager til Forretningsfolk, Foreninger og private leveres billigst fra

Allinge Bogtrykkeri.

Vinterfrakker!

De vil altid finde et stort Udvalg i moderne Damefrakker og Ulsters hos mig. — Priser lige fra 29,00 Kr.

Kom og se mit store Udvalg.

Allinge Messe v. Th. Holm.

Total-Udsalg

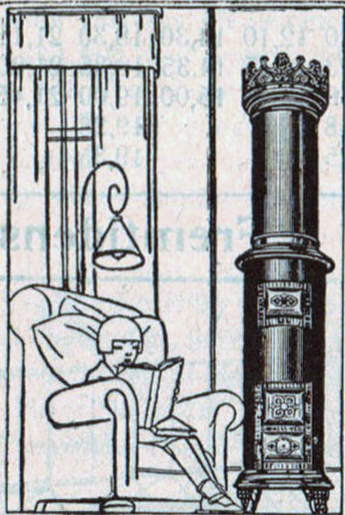
af færdigsyede Herreklædninger, Overfrakker, Ulstre, Regnfrakker m. m. samt Drengeshabitter og Klædevarer.

Alt sælges til ekstra nedsatte Priser.

Samtidig anbefales vort righoldige Lager i Manufaktur, Trikotage og Garner, Arbejdstøj og Fiskerbenklæder.

Jens Hansen.

Der er Forskel
paa
Kakkelovne!

Det gode Fabrikat viser sig ikke blot ved, at Ovnen varmer, men kendetegnes samtidig af den smukke Støbning og fuldkomne Tilpasning af de enkelte Dele.

Vejle Støbegods er landskendt

paa Grund af dets Soliditet, smagfulde Udførelse, fortrinlige Varmevne og store Økonomi.

I mit righoldige Udvalg af Ovne finder De let den, som passer for Dem.

Reserve dele til Ovne, Rør, Sten, Ovnkit m. m.

Petroleumsovne af forskellige Typer og Størrelser anbefales.

P. C. Holm, Allinge.

W. Rømer's Slagterforretning

anbefaler sig med altid ungt Oksekød og prima Fedekalvekød samt hjemmelavet

Medister og Lunge- Paalæg og Flæske- Fars.
Frokost- og Knæk-Pølser. Okse- og Kalve-

— Prøv vore store 20 Øres Pakker Paalæg. —

Ærbødigt **W. Rømer.**

Køb Dameovertoj

i Magasin du Nords Udsalg.

Vi har det store Udvalg, gode Kvaliteter og rimelige Priser. Paa Lager er nu en Mængde fikse Nyheder i FRAKKER med og uden Skindbesætning — samt smukke mellede ULSTER i nyeste Faconer.

En moderne Ulster i flere Farver haves fra Kr. 27,00.

Pigefrakker er paa Lager i alle Størr. og mange Faconer.

Leverandør til Vare- og Landbrugslosteriet.

Victor Planck, Allinge.

Landbrugslosteriet.

Nogle faa ufornyede Lodder sælges 1/1 Lod 1,30 1/2 Lod 80 Øre hos Barber Larsen, Allinge. Tlf. 53.

Køb
eller Salg

Hvad hjælper det at Lageret er fuldt, naar Butiken mangler Kunder. Den store Omsætning til en lille Avance giver den store Kundekreds, naar der averteres i

„NORDBORNHOLM“.

Udsalg

i Sandvig Missionshus

Torsdag d. 12. Okt. Kl. 7 Aften. Sognepræsten taler. Gaver af enhver Art modtages med Tak af Syforeningen.

Alle er velkommen.

Allinge Skæreri

anbefaler sig med al Skæring, Høvlning samt Salg af tørt Brænde i større og mindre Partier til billige Priser.

Tlf. 29. **Geert Hansen.**

Al Hjemmeslagfning

udføres propert, med 2 Mand ved Henvendelse til

W. Rømers Slagterforr.

Tlf. All. 118.

Den bedste Gulvfernis i 1/1 og 1/2 Kilos Dunke og løs Vægt faar De hos

J. B. Larsen.

Tillaved Olemaling

i 1/2 og 1 Kilos Daaser, bedste Kvalitet og billigste Priser.

I. B. Larsen.

Ny Klipfisk fin hvid afnakket, i bedste Kvalitet.

Byggryn af nyt bornholmsk Byg.

Fine, mellem, grove og valsede.

I. B. Larsen.

Prøv min **KAFFE** den er god og De vil blive tilfreds.

I. B. Larsen.

Varm Blodpølse

faas hver Fredag.

Virtualieforretningen Lindeplads.

Al Færdsel

med Skydevaaben paa Arealerne tilhørende Slagterm. Phillipsen og Avlsbr. Alfr. Møller, Højvang, er forbudt.

Jagtlejeren.

Alt fotografisk Arbejde udføres altid smukt og holdbart.

Se mit store Udvalg i RAMMER og Rammelister.

BILLEDER indrammes.

Fotograf Alfred Kjøller.

Tlf. Allinge 4.

Høns til Slagtning

er billig til Salg hos

Munch, Sæne.

All.-Sandvig Afholds- Syforening

afholder BORTSALG paa Forsamlingshuset „Hammershus“ Lørdag den 7. Oktober Kl. 8.

Vil De have Fred

paa Deres Jorder eller i Deres Haver for fremmede Jægere, omstrejfende Hunde eller Naboens Fjerkræ, saa indryk en lille Annonce i NORDBORNHOLM, der kommer i saa at sige alle Hjem i Allinge-Sandv. og nærmeste Sogne.

Allinge Teglværk

anbefaler

Mursten, Tagsten, Drænrør, Telefon 127.

Gode, billige Brædder

til al Reparation kan handles i disse Dage.

Alle Længder, alle Bredder, alle Tykkelser, saa der behøves ikke at skære til Spilde. Ogsaa af pløjede, høvlede Brædder har vi flere Smaapartier, som egner sig til udvendige Døre, Luger, Skillerum og lign., og disse sælges særlig billig.

Nordlandets Handelshus.

Hvis Vintersæden tiltrænger og skal have

Superfosfat eller Kaligødning

saa kan samme leveres fra Lager og til den laveste Pris inden 15de Oktober.

Bestil ogsaa Superfosfat til Foraaret 1934, thi Priserne bliver nok højere senere.

Nordlandets Handelshus.

Vi modtager gerne Bestillinger paa den lette, tørre

Gødningsskalk fra Jylland!

til Levering Oktober—November 1933 — Ved Levering fra lossende Skibe bliver vor Pris særdeles billig. — Giv os Bestilling snarest.

Nordlandets Handelshus.

Restlageret af knuste Foderkager

udsælges til meget smaa Priser, idet vi fremtidig kun vil have Foderblanding paa Lager.

Kontante Købere kan her gøre god Handel.

Nordlandets Handelshus.

STRØMPER

Uld
Silke
og
Bomuld
Bedst og
billigst

De stærkeste Strømper

til den billigste Pris faar De hos os.

Florstrømper i alle Farver

pr. Par 1,50—1,85

Ekstra svære Maccostrømper 1,65

Uld- og Traadstrømper fra 1,50

Silkestrømper har vi, lige fra de

billigste til en ekstra god Kvalitet

i mat Silke.

Et Parti Silke- og Uldstrømper

udsælges for 100—150 Øre.

**NORLANDETS
HANDELSHUS
ALLINGE**

Skal De strikke ell. hækle

Vi har det Garn, der passer Dem.

Zephyr, Perlegarn, Carmengarn, Sportsgarn,

Angoragarn, Mignongarn, Najadegarn.

Strikkeopskrifter udleveres gratis.

Nordlandet's Handelshus

De fortræffelige

Masonitteplader

til at reparere og dække alle fugtige og derfor meget sundhedsfarlige Gavle og Rum med, er altid paa Lager.

Prisen er særdeles rimelig.

Nordlandets Handelshus

Bornholms

Spare- og Laanekasses

Afdeling i Allinge.

Kontortid 9—12 og 2 4.

Renten paa Indskud er paa

3 Mdrs Opsigelse 3,5 pCt. p. a.

Alm. Sparekassetilkaar 3 — —

Boxer udlejes.

Elegante VISITKORT

50 Stk. 2 Kr.

TAKKEKORT billigst

Allinge Bogtrykkeri.

Forretningskonvolutter

sælges med Firma fra kun 8 Kr. pr. Mille.

Allinge Bogtrykkeri.

Aldeles frisk Sending

Portland Cement i 1/4 Sække

— — — 1/3 —

udsælges billigt fra Lager.

Nordlandets Handelshus.

Fortræffelige Sorter

Vinterbrændsel

af alle Slags tilbydes i denne Tid

alle Forbrugere paa billige Vilkaar.

Store Derbyshire Ovnkul,

store schlesiske do.

Bedste vestfalske Ovnkoks,

Brunkuls-Briketter

og extragode vestfalske

Smedekul.

Vi noterer gerne alle Bestillinger

til hurtigt Levering.

Nordlandets Handelshus.

Avismakulatur,

rene Aviser, bundtet i Pakker a

5 kg. (ca 300), sælges for 75 Øre

Allinge Bogtrykkeri.

Da Solen gik ned!

En Fortælling fra Birteligheden.

—0—

Vi havde været gift i 11 Aar — 11 lykkelige Aar. Jeg elskede min Mand og mine Børn, og Lorents og jeg var saa lykkelige, som to Menneſter overhovedet kan blive. Min Mand var Kontorchef i et stort Firma. Hans to Direktører, Svendsen og Munt, var herlige Menneſter, men det hed sig om dem, at de var to ſlemme Soldebrødre. Af og til var Lorents nødt til at tage imod Invitationer fra Svendsen og Munt, ellers gik vi aldrig ud.

En Dag fik jeg Telegram, at min Mor var meget syg, og at jeg hurtigst muligt maatte rejſe hjem. Skoleferien var lige begyndt, og jeg vilde derfor tage vore Børn Anton og Dolly med. Vor Tjenestepige, Grete, fik fri, og Lorents ſkulde bo i et Pensionat ſaalænge. Det var ſvært at forlade ham. Gang paa Gang kyſede han mig, og da Toget ſatte ſig i Bevægelse, blev han ved med at vinke til os.

Vi blev borte hele Sommeren, min Moder var meget syg og ſvævede i lange Tider mellem Liv og Død, men endelig var Kriſen overſtaaet, og da vi igen rejſte tilbage til København, var hun næſten helt rask. Lorents tog imod os paa Stationen, han var blevet noget tynd og bleg, men ſom en ſtor, glad Dreng tog han os alle tre i Favnen og hilſte os velkommen. Hvor var jeg lykkelig.

Der gik nogle Dage, men jeg lagde Mærke til, at Lorents virkede nervøs og uligevægtig, og en Dag kom han ikke hjem til Middag. Han ſendte heller ikke Bud om, hvorfor han ikke kom. Tømerne gik, Børnene gik i Seng, og han kom ſtadig ikke. Jeg ſelv kunde ikke finde No, raskløst vandrede jeg gennem Stuerne. Endelig, Kl. 3 om Morgenen kom han. Jeg hørte en Bil holde uden for Huſet og ſkyndte mig at ſe ud gennem Vinduet. Jeg ſaa min Mand blive hjulpet ud af to Herrer. Han havde druffet. Mit Hjerte holdt op med at ſlaa, og da Lorents kom ind, kunde jeg ikke engang røre mig. Uden at ſe mig, ſamlede han ſig ind i Sovværelſet og laſtede ſig fuldt paaklædt paa Sengen. Jeg fik ikke Sovn den Nat, jeg ſad oppe hele Tiden, til Morgenen gryede. Det hele var ſom en uhyggelig Drøm.

Som ſædvanlig fulgte jeg Børnene i Skolen. Pigen havde ſaaet Veſted om ikke at vække Lorents. Førſt ved Frokoſtbordet ſaa vi hinanden. Han var lidt forlegen, Jeg havde ventet, at han ſkulde gøre mig en Undſkyldning, men da han intet ſagde, bebrejdede jeg ham i en bitter Tone det, der var ſket.

— Det er vel ikke noget at tage ſaa højtideligt, ſvarede Lorents beſtiget. Jeg er træt af evig og altid at hænge herhjemme. Jeg trænger til at være ſammen med gode Venner, men det kan Du vel ikke begribe. Mens Du var borte, følte jeg mig fri og frant. Jeg drak maatte et Glas ſor meget, men der var ingen af Damerne i Selſkabet, der bemærkede noget.

— Vilde Du da gerne have, at jeg ſkulde ligne de — Damer? ſpurgte jeg.

— Hvorfor ikke — de er muntre og livlige.

— Jeg var paa Nippet til at græde og idet jeg tog hans Haand, ſagde jeg bedende:

— Lorents, lad os ikke mere tale om det; vi maa hellere vente, til vi begge igen er blevet rolige.

Jeg anede ikke, hvad jeg ſkulde ſige til ham. Det ſnuurde uafbrudt i min Hjerne, at Lorents ikke mere elſtede mig, at han var blevet træt af mig. Han kom ikke hjem til Middag Om Eftermiddagen, da jeg ſad ude i Haven, mens Anton og Dolly spillede Bold ſammen med et Par Kammerater, kom en Bil kørende forbi ude paa Bejen.

— Det var Far, der ſad i den, raabte Anton. — Hvad for en Dame var det, han var ſammen med?

— Det var Direktør Munch og hans Søſter, ſvarede Antons Ven. — Din Far og hun var altid ſammen, mens I var borte.

Jeg kendte Erika Munt ganſte flygtig hun var en ſmuk Kvinde, herſt elegant og forførfi. Der var ikke mange Mænd, der kunde ſlaa for hende. Og nu havde hun udføt ſig min Mand til ſit næſte Offer.

— Lorents, kunde Du ikke ſaa en anden Plads? ſpurgte jeg beſymret om Aftenen. — Den Plads, Aktieſeſkabet Niels Raſperſen tilbød Dig.

— Hvorfor? ſpurgte Lorents. — Skulde jeg opgive min gode Stilling, blot fordi Du er ſinſyg paa Fr. Munt? Du kunde forreſten ogſaa engang imellem gaa med hen til dem, ikke altid ſige nej.

Næſte Gang gik jeg med ham: jeg vilde have gjort alt for igen at ſaa den gamle Lorents tilbage. Men ſelv den Aften drak han altfor meget.

Der gik Uge efter Uge. Lorents blev ſtadig flere Gange borte. Jeg tiggede ham om at lade være — om at tænke paa vore Børn. Han lovede Bod og Bedring, men holdt ingen af ſine Løfter. Mine Nerver blev efterhaanden ſaa tyndſlidt af den ſtadige Uro og Fortvivlelſe, at jeg ikke mere kunde holde det ud. Og en Dag gik jeg ind til ham.

— Vi maa ſtilles, Lorents, ſagde jeg. — Jeg ſer, at jeg ikke mere betyder noget for Dig, Du elſker en anden, lad os ſtilles ſom Venner.

— Stilles — hvad mener Du, Inga? ſpurgte han

— Jeg mener, hvad jeg ſiger — at vi ſkal ſtilles.

— Men jeg vil ikke ſtilles, næſten raabte han. Der var et fortvivlet Udtryk i hans Øjne. — Hører Du, Inga Du ſkal blive her hos mig. Jeg ſlipper herten Dig eller Børnene.

Han slog Armene om mig, og ſom ſaa mange Gange før ſejrede min Kærlighed over alt ondt.

Et Par Dage ſaa alt lyſt ud, men ſaa en Dag blev Lorents bedt hjem til Munks — og fra den Aften var alt igen ved det gamle. En Maaned efter var jeg rejſt hjem til min Mor ſammen med Børnene. Lorents og jeg ſkulde ſtilles.

Jeg begyndte at give Muſikunderviſning, og jeg fik ſnart mange Elever og tjente rigtig godt.

Gennem fælles Bekendte hørte jeg, at Lorents og Froken Munt var meget ſammen og ſaaſ ude paa Reſtaurationer og i Teatrene. Det undrede mig, at De ikke giſtede ſig nu, hvor Lorents var fri.

Hver Maaned ſendte Lorents mig en rigelig Penſeſum, men jeg var altfor ſtolt til at tage imod den og ſkrev, at han ikke mere ſkulde ſende Penſe til mig. Jeg var forførfelig ſtolt udadtil, men underſt inde boede Kærligheden til Lorents lige ſtærk og lige uſnelig. Jeg levede i Mindernes Verden.

— — —

En Aften ringede Telefonen.

— Inga! hørte jeg en kendt Stemme.

— Inga, hvorledes gaar det jer?

Det var Lorents.

— Udmærket, ſvarede jeg kort. — Hvorfor ringer Du? Mit Hjerte ſlog, ſaa jeg næſten ikke kunde holde mig oprejſt.

— Jeg er ſyg af Længſel efter Dig og Børnene. Jeg maa tale med Dig i Aften.

Jeg kunde ikke ſvare, min Strube var ſom ſnøret ſammen.

— Inga! raabte han. — Er Du der endnu? Er I raskte?

— Vi er alle raskte, ſvarede jeg endelig. — Men vi maa viſt hellere ſlutte Samtalen. Jeg har ikke noget at tale med Dig om. — —

Nogle Uger ſenere ſkulde jeg spille til en Koncert i en lille Naboby. Jeg antok ved Middagstid og tog ind paa Jernbanehotellet. Efter at have taget et Bad ſatte jeg mig ind i Værelſet foran Spejlet og børſtede Haaret, da jeg hørte, at der blev banket paa Døren. Jeg ventede paa Friſøren, der ſkulde undulere mit Haar og ſagde: „Kom ind!“ Døren blev aabnet og nogen kom ind.

— Lorents! udbød jeg.

— Inga! hvilede han kvalt. Min egen elſtede Inga. Han var blevet mager og ſaa ældre ud end før. I næſte Sekund laa jeg i hans Arme og hulkede med Anſigtet boret ind mod hans Bryſt. Maatte var jeg ſvag og lod mig altfor let beſeje, men jeg fulgte Hjertets Røſt.

— Jeg har viſt ſaaet min Straf ſugde han blidt og ſtrøg Haaret bort fra min Pande. Vil Du ikke komme tilbage til mig, jeg kan ikke leve uden Dig og Børnene — har Du glemt mig, Inga? Jeg ryste ſmilende paa Hovedet. Alting var ſaa underligt, ſom om jeg pludſelig var midt tilbage i mit forrige Liv, da alt om mig var lutter Glæde og Lykke.

— Jeg har ſaaet en ny Plads, fortſatte Lorents. Hos Niels Raſperſen. Jeg kunde ikke blive længere hos Munt og Svendsen.

— Men hun? . . . ſpurgte jeg nølende. . . . Fr. — Fr. Munt?

— Det var førſt, da Du havde forladt mig, at jeg forſtod, hvor lidt hun betød for mig. Hun friſtede mig, og de hjalp alle til. De gjorde Nar ad mig, kaldte mig en Tøffelheft, fordi jeg altid var hjemme, og ſaa vilde jeg viſe dem alle, at jeg var mindſt lige ſaa meget Mandſkøft, ſom de andre. Det var Begyndelsen — ſenere blev det en Vane — og Reſten — ja, det kender Du af egen Erfaring. Jeg var mange Gange fortvivlet og vilde rive mig løs, men det havde ſaaet for ſtor Magt over mig, førſt da jeg havde miſtet Dig, fik jeg Kræfter. Der eſſiterede intet andet i hele Verden end Dig. Du var altid i mine Tanter.

— Men hvordan vidſte du dog, at jeg var her — og netop her i dette Hotel?

— Gennem din Mor. Hun ſagde at Du ikke havde glemt mig og ſkrev til mig, at jeg ſkulde opſøge Dig; hun mente at alt nok igen vilde blive godt, hvis vi kunde mødes perſonligt. — Men Inga, kan Du tilgive mig — kan Du trods alt holde af mig?

— Ja, det kan jeg, Lorents, ſvarede jeg. Jeg har altid elſtet Dig. Og Børnene har ſaa dan længtes efter Dig, jeg lovede dem, at Du nok ſkulde komme hjem fra din Rejſe igen — Gudſkelov, at jeg kan holde mit Løfte.

Mindet om vor Trængſelstid blegnede ſnart. Vi har en lille Dreng til nu, han hedder Fily. Mange Gange taler Lorents og jeg om, at vi ſikkert ſkulde igennem ſaa mange Lidelſer for rigtig at ſkonne paa vor ſure Lykke.

Uddrag af Køreplanen

Gyldig fra 1. September 1933

Hverdage

8,10	11,00	14,10	18,15	19,05	Rønne	7,54	10,30	13,55	18,05	21,55
8,24	11,14	14,25	18,29	19,22	Nyker	7,42	10,15	13,40	17,50	21,40
8,33	11,23	14,35	18,38	19,37	Klemens	7,33	10,06	13,31	17,41	21,29
8,46	11,36	14,49	18,51	19,51	Rø	7,22	9,53	13,18	17,28	21,13
8,57	11,47	15,01	19,02	20,04	Tein	7,12	9,42	13,07	17,17	21,01
9,05	11,55	15,09	19,10	20,14	Allinge	7,04	9,35	13,00	17,10	20,51
9,10	12,00	15,15	19,15	20,20	Sandvig	7,00	9,30	12,55	17,05	20,45

Endv. afgaar Aftenen før Søn- og Helligdage Tog fra Sandvig 21,30 i Rønne 22,25.

Søn- og Helligdage.

8,10	10,45	13,05	16,25	19,45	22,20	Rønne	10,30	12,55	15,15	18,30	22,00
8,24	10,59	13,19	16,39	19,59	22,34	Nyker	10,15	12,40	15,00	18,17	21,45
8,33	11,08	13,28	16,48	20,08	22,43	Klem.	10,06	12,31	14,51	18,08	21,36
8,46	11,21	13,41	17,01	20,21	22,56	Rø	9,53	12,18	14,38	17,57	21,23
8,57	11,32	13,52	17,12	20,32	23,07	Tein	9,42	12,07	14,27	17,47	21,12
9,05	11,40	14,00	17,20	20,40	23,15	Alling	9,35	11,59	14,19	17,39	21,04
9,10	11,45	14,05	17,25	20,45	23,20	Sandv	9,30	11,55	14,15	17,35	21,00

Rutebilen Rønne—Allinge-Sandvig

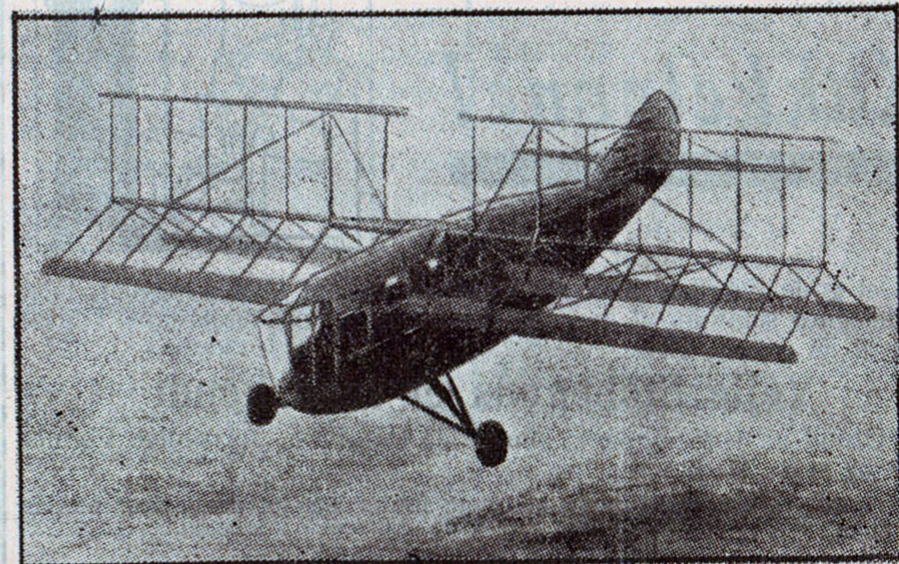
Hverdage

8,20	13,00	14,30	17,35	Rønne H.	11,18	13,55	17,20	19,58
8,23	13,05	14,35	17,38	Rønne Torv	11,13	13,50	17,15	19,53
8,50	13,25	15,00	18,00	Hasle Torv	10,50	13,30	16,50	19,30
9,30	15,40			Allinge	10,05		16,05	
9,40	15,50			Sandvig	10,00		16,00	

Søn- og Helligdage

8,20	12,10	14,30	18,30	21,15	Rønne	10,38	13,15	17,20	21,00	22,20
8,23	12,15	14,35	18,35	21,20	Torvet	10,33	13,10	17,15	20,55	22,15
8,50	12,40	15,00	19,00	21,45	Hasle T	10,05	12,45	16,50	20,25	21,50
9,18			19,28		Allinge	9,35			19,55	
9,25			19,35		Sandvig	9,30			19,50	

Fremtidens Flyvemaskine?

Den kendte tyske Flyvemaskinekonstruktør, Dr. Rohrbach, har gjort en ny Opfindelse paa Flyvningens Omraade, der maaske helt vil revolutionere Flyvningen, idet han har konstrueret en Maskine, der ikke blot ſkulde kunne lande og starte lodret, men den ſkal ogsaa være i Stand til at flyve baglæns. Endvidere er der endnu en Overraskelse, idet Maskinen ingen Propeller har, men der er paa Siderne anbragt nogle Skovlhjul.

Efter Opfordring

og med forventet Tilslutning fra Borgere i Allinge-Sandvig og Omegn fortsætter vi hermed Udgivelsen af „Nordbornholm“ for Oktober Kvartal, og er det vort Haab at De vil støtte Bladet ved Tegning af Abonnement og Annoncer. Den Krone, ſom Bladet koster pr. Kvartal, godtgøres ved Avertering indenfor ſamme Tidsrum.

Undervurder ikke det lokale Blads Betydning.

A. Liljeroth's Urmagerforretning

Nygade - overfor Hotel „Allinge“ — Allinge

STUE-
VÆKKE-
LØMME-
ARMBAANDS-
URE

Alt til billigste Priser. Brugte Ure tages i Bytte
Alle Reparationer udføres hurtigt, billigt og med **Garanti**.

Singer!

For 2-3 Kr. ugentlig kan De ſaa en fuldt moderne udstyret elektriſk Symaskine. Indhent Tilbud hos vor Repræſentant, Hr. M. Pedersen, Veſtergade, og vi demonſtrer gerne en af vore Maskiner i Deres Hjem uden nogen ſom helst Købetvang. — Reparationer ſamt Rensning af alle Slags Symaskiner udføres. Reservedele haves. — Brug Singerlampen.

Singer Co. Symaskine Aktieſelskab.

FODTØJ

De nye Efteraarsvarer er hjemkomne.

C. Larsen,
Veſtergade, Allinge.

Nye letkørende gule **Ærter**
— **Flækkeærter**
— hele afskal. **Victoriaærter**
Brune Bonner
Hvide Bonner
Grønne Linser
anbefales til billigste Priser.

J. B. Larsen.

Alle Tryksager

saasom

Regninger, Meddelelſer, Konvolutter,
Dags-Dato, Vekſelblanketter,
Visitkort og Takkekort,
Love og Regnskaber,
Sange og Salmer,
Medlemskort

leveres bedſt og billigſt fra

Allinge Bogtrykkeri.